

GEEN DADEN MAAR

Een woord munten is een nieuw woord introduceren. Met geld heeft dat echter niets te maken, want zodra een nieuw woord circuleert is het, net als alle andere woorden, vólgelukkig. Alleen in een specifieke ordening kunnen woorden aan iemand worden toegeschreven, zoals in een roman, gedicht of lied.

Dat woorden tevens abstract zijn en bovendien het tweedimensionale van het beeldvlak benadrukken daagt menig kunstenaar uit om naar nieuwe contexten, vormen en materialen te zoeken.

Woorden komen tot leven als ze gehoord, gelezen of gezien worden. Hun lading en betekenis verandert voortdurend al naar gelang de context waarin ze worden gebruikt. Ze staan voor iets waar we niet ten volle bij kunnen of niet de volledige controle over hebben. Het feit dat woorden, anders dan beelden, een langzamere cognitieve verwerking vereisen, speelt daarbij een belangrijke rol.

Ongeremd en kosteloos kunnen we woorden naar onze eigen hand zetten. Hierdoor ontstaat een scala aan mogelijkheden waarin iedere kunstenaar voor zich zijn eigen weg kan banen. Kunststromingen zoals dada en Fluxus hebben het declameren van (onzin)-teksten toegevoegd aan het repertoire van de beeldende kunst. Taal als materiaal ontwikkelde zich verder in de stromingen van de jaren '60 en '70. Er ontstonden eigenzinnige kunstvormen zoals concrete poëzie, toevalpoëzie of instructiepartituren waarin aanwijzingen en regels werden geformuleerd om (door anderen) te worden opgevolgd. Omdat deze kunstenaars aanvankelijk niet of nauwelijks aan bod kwamen in galeries en musea, zochten ze naar andere strategieën om een nieuw en wereldwijd publiek te bereiken. Ze verspreiden hun

WOORDEN

werk met enige regelmaat in grote oplages in de vorm van posters, briefkaarten, stempels en boekjes. Hun kunstwerken werden daarmee spannende ontmoetingen tussen taal en beeld.

In het kader van de tentoonstelling **GEEN DADEN MAAR WOORDEN** heb ik een aantal actuele kunstenaars bijeengebracht, inclusief mijzelf, die woorden op uiteenlopende wijze een prominente plek geven binnen hun artistieke praktijk. Naast het zichtbare werk in de expositie zijn er in deze publicatie korte teksten opgenomen waarin de kunstenaars toelichten wat taal voor hen betekent.

Niels Post zoekt naar bruikbare teksten in zijn spambox, het afvoerputje voor ongewenste berichten. Deze teksten, inclusief alle taalfouten, worden door Niels uitvergroot en met de hand gefiguurzaagd en geschilderd. Het levert wonderlijke reeksen op van directe hartenkreten, verlangens of verzuchtingen die de nieuwsgierigheid aanwakkert naar wie erachter schuilt gaat.

Gerard Koek speelt in het werk *Half the Truth / Alphabet* met zesentwintig vier-letterige woorden. Ze zijn opgebouwd uit eenvoudige houten balkjes. Het lezen van de woorden wordt bemoeilijkt doordat de helft van ieder woord bedekt is met witte verf. Is dit een halve waarheid? Is zoiets als een halve waarheid wel mogelijk? En hoe verhoudt zo'n halve waarheid zich tot de meningen-industrie waarin zwart-wit posities het publieke debat domineren?

Gracia Khouw werkt seriematig, waarbij ze zichzelf strenge regels oplegt over met welke letter(s) elk woord moet beginnen en de hoeveelheid letters die ze moet gebruiken.

Door deze formele uitgangspunten krijgen de gekleurde restvormen: ruimtes tussen en binnen de letters, veel nadruk. Het is haar handelskenmerk geworden. Mensen herkennen allereerst een reeks vormen en letters, dan pas gaan ze lezen. Eigenlijk scannen ze dát er iets te lezen is en vervolgens willen ze weten wat er staat. Hier fungeert taal als een lokmiddel voor het aandachtig kijken.

Dat **Maria Barnas** de Nederlandse taal meer dan machtig is wordt duidelijk in haar gedichten en romans. In haar beeldende werk onderzoekt ze of woorden nieuwe beelden kunnen creëren. In haar nieuwste porseleinen sculpturen krijgen namen van uitgestorven dieren vorm. De vluchtigheid van het gesproken woord wordt geconsolideerd in proppen die de maat aannemen van een mondholte. In de geluidsculptuur *TR EYE ING*, die ze samen met **Nathalie Bruys** maakte, hoor je Maria's stem die langzaam, soms tegen het irritante aan, probeert het woord *trying* uit te spreken. De nadruk ligt op het woord *eye*. Het is een poging om woorden te vinden die beschrijven wat iemand ziet, een steeds veranderende onderneming.

Speciaal voor deze tentoonstelling schreef **Veronique Efomi** een tekst waarin ze beschrijft waarom ze heeft gekozen voor het genre *spoken word* en wat directe confrontatie met het publiek en het fysieke gezien worden voor haar betekent.

In veel werken van **Jan Verhaeghe** wordt een vorm van censuur toegepast. Zijn langlopende project *Censuursculpturen: Boeken*, dat inmiddels uit meer dan tweehonderd kunstboeken bestaat, is onderdeel van zijn *Restricted Art Zone*-project. Op lange tafels liggen tien-

WORDS TEND TO BE INADEQUATE

WORDS TEND TO BE INADEQUATE

WORDS TEND TO BE INADEQUATE

WORDS TEND TO BE INADEQUATE

Jenny Holzer, *Truism Stamp Set*, Walker Art Center, 1991

tallen boeken waar hij alle afbeeldingen uit heeft gesneden. Ze liggen op een dichtgeslagen exemplaar van hetzelfde boek dat zodoende als sokkel fungeert. *Rien à voir*, niets te zien. Wat overblijft zijn leegtes in het papier en titels, teksten en onderschriften.

Het werk *Nabeelden* van **Rein Jelle Terpstra** is in 2002 verschenen als boek. Inmiddels heeft het de vorm aangenomen van een geluidswerk dat plaats en tijd overstijgt. Via een link naar een online audioplatform kan men het gehele werk beluisteren. De verhalen vertellen over het moment dat de fotograaf voorbij liet gaan, over foto's die niet zijn gemaakt. Het is een project over fotografie, zonder foto's. Na-

beelden benadrukt de ambivalente verhouding tussen het niet gefotografeerde moment en de fotograaf, maar ook tussen taal en het (ontbreken van) beeld.

Ruben Planting refereert met zijn bijdrage aan een van de allereerste Nederlandstalige zinnen ooit geschreven: "Hebban olla uogala nestas hagunnan hinase hi(c) (e) nda thu uuat unbidan uue nu" (Alle vogels zijn nesten begonnen, behalve ik en jij. Waar wachten wij nu op?). Het werd rond het jaar 1100 opgetekend door een monnik, om zijn pen te testen. Is het werk een ode aan de inkt uit de pen van de monnik - inkt die per ongeluk romantisch werd of is het een geheime liefdesverklaring van de kunste-

naar?

De serie Gedicht in Casino bestaat uit korte intense gedichten waarin **Karin van Pinxteren** reiservaringen heeft verwerkt. Observaties, verwondering en angst voor het onbekende ballen erin samen. De afzonderlijke letters van een gedicht staan in vakjes op een kleurrijk paneel dat doet denken aan een rouletteschijf. Het zijn vrolijke, bijna dansende werken waarin zeshoekige vlakjes een lichte sprankeling verlenen aan het totaalbeeld. Het lijken net bloemen. Bijen en andere insecten kunnen er niet van af blijven.

Ikzelf laat in mijn werk taal en beeld samenvloeien. In de serie EVERYWHERE AT THE SAME TIME lijken losgeweeke cirkels van de oorspronkelijke foto om een plaats te vechten voor en achter het verfrommelde vage beeld waarin ook witte cirkels en gaten figureren. Achter de deels weg geschraapte voorgrond verschijnt een tekstgordijn van repeterende woorden. Er ontvouwt zich een ruimtelijke illusie van een fotobeeld, de onpeilbare diepte achter een foto en de plaats die de woorden innemen.

Fenne Saedt, vaste columnist van Omstand, schreef voor deze publicatie een column over waarom en hoe woorden van groot belang zijn in haar werk.

Korrie Besems

Gerard Koek
'Half the Thruth/Alphabet'
Acryl op hout, 26-delig, elk 80 x 44 x 4 cm, 2019

5

Gerard Koek

Wat is het toch dat in het kielzog van gelezen of uitgesproken woorden, beelden zich aandienen, terwijl daarentegen beelden juist woorden doen opkomen. Het zijn de zeldzame momenten, waarin beiden aan de eigen beperkingen weten te ontsnappen om vervolgens samen te spannen, die tellen.

Gerard Koek
 'Dazzle Dialectics 7 (Stepping into left territory)'
 Acryl op hout, 122 x 80 x 6 cm, 2017

Gerard Koek
 'Words'

(THINKING ABOUT
 ALL THE WORDS
 GROUPED TO-
 GETHER TO CIR-
 CULATE FOREVER
 BETWEEN THE
 CLEARED CONCEPTS
 OF A SUPPOSED
 YESTERDAY AND THE
 CLOUDED PERFOR-
 MANCES OF AN
 EXPECTED FUTURE
 WHERE THE MANI-
 FOLD REGROUPINGS
 OF WORDS MAY BE
 THE CAUSE OF AN
 INESCAPABLE ERROR
 THAT WILL INCAR-
 CERATE YOU WITHIN
 TO REMEMBER TO
 DOUBT TO REMEM-
 BER TO DOUBT TO
 REMEMBER)

Zand op hout ø 80 x 220
 cm hoog, 2013

Ruben Planting
'Untitled'
Print op forex, 150 x 70 cm, 2020
Foto: Ruben Planting

Ruben Planting
'Untitled', Illustratie bij het geluidsfragment dat te horen zal zijn
tijdens de expo GEEN DADEN MAAR WOORDEN
Diverse geluidsboxen, 2021

Ruben Planting

'Wanneer beelden van de herinnering eenmaal vastliggen in woorden, worden ze uitgewist.' zei Polo. 'Misschien ben ik bang Venetië in één keer te verliezen als ik erover spreek. Of misschien heb ik haar, al pratende over andere steden, al geleidelijk aan verloren.'

- Italo Calvino, De Onzichtbare Steden

Niels Post ft. Petra van Noort
'On Spam, Comment Spam #92' #Sunset'
Handgezaagde populierenmultiplex en inkt
44 x 46 x 1,8 cm, 2020

Foto: Niels Post & Petra van Noort

Rechts:
Niels Post
'On Spam, Comment Spam #45'
Handgezaagde multiplex en beits, 2018

Foto: Niels Post

Niels Post

Spam is extreem herkenbare taal omdat iedereen met een internetverbinding er mee te maken krijgt, tegelijkertijd bungelt het onderaan de tekstuele voedselketen.

Er ontstaat een schoonheid wanneer je iets dat niet veel meer is dan computer-gegenereerd tekstafval op een heel arbeidsintensieve werkwijze tot beeld maakt. Daarom ook laat ik mijn houten letters niet uitvoeren bij een lasersnijder maar zaag ik elke letter met de hand in mijn atelier.

Every day
in the world
of the internet
new things happen.

Maria Barnas

Maria Barnas
'SPEAK, SPEAK'
Diaserie, Maria Barnas reactiveert de mondstukken van
Douwe Jan Bakker genaamd 'Pronounceables' uit 1973,
2016
Foto: Blommers & Schumm

We are turning corners
We are turning limbs
We are turning into fiction
as we speak

Nooit Meer Stil

Veronique Efomi

ik herinner me de eerste keer
hoe de lettergrepen
op mijn wangen mee veerden
de taal vroeg de mijne ten dans
en bij elke klank
na elke spatie
kreeg ik een nieuwe kans
om mijn stem te eren
eerlijkheid sloeg het hardst
het heerste
met al zijn aanwezigheid
zo krachtig als dat een gebed was
zo zacht in zijn bezigheid
zo vluchtig was het
alweer verleden tijd
het bracht mij naar nu
maar anderen in verlegenheid

ik maak het nooit
meer klein

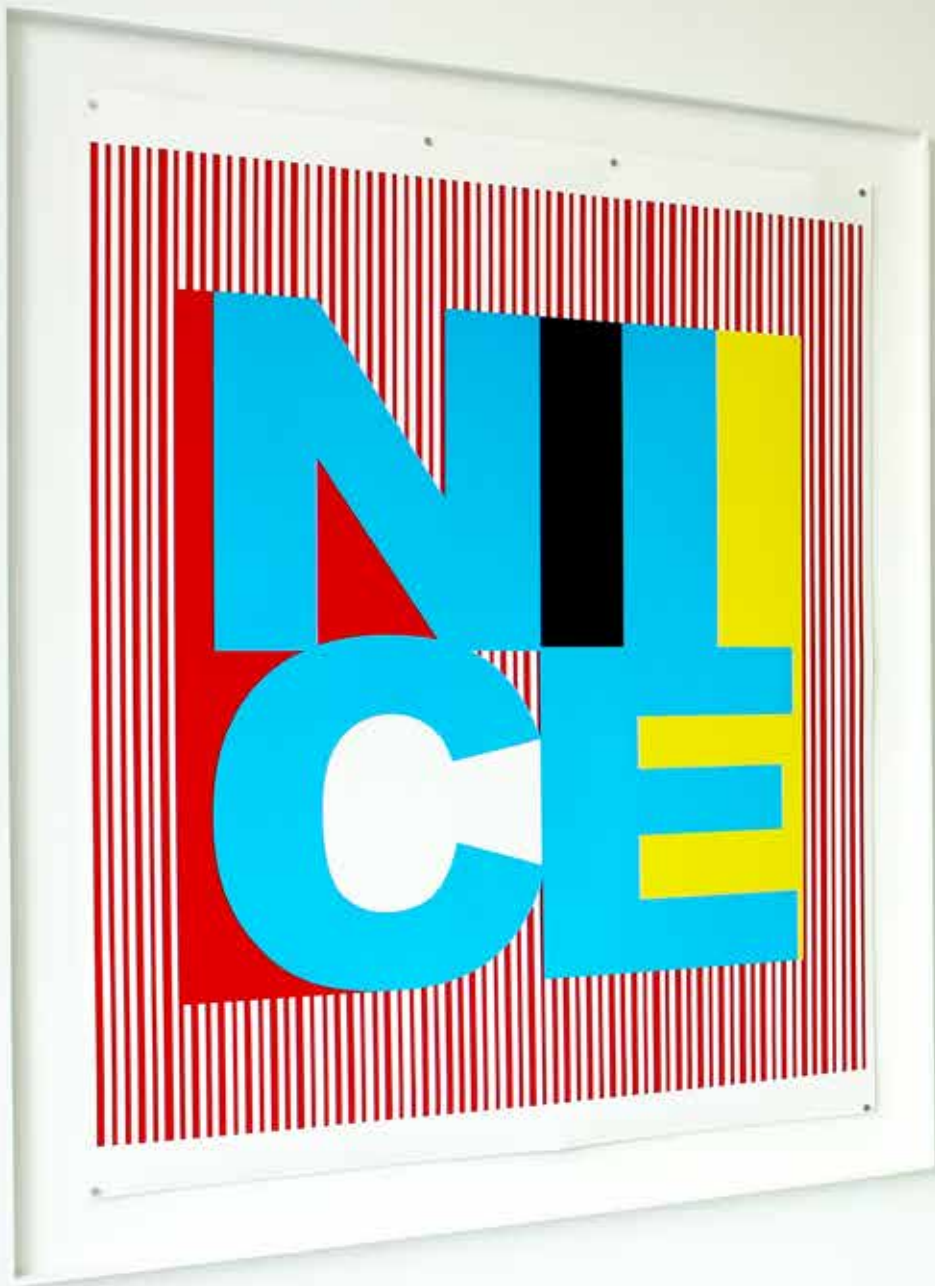
ik was niet bang
voor de momenten die ik kon vangen
in inkt opgedroogd
in onze harten gehangen
bleven de ware kleuren langer
op gezichten van mensen
hoofdletters kregen een kind
achter punten kwamen wensen
een bevestiging
dat tongen niet hoeven te breken
maar luchten uitzetten
met nieuwe planeten
op de juiste adem
overstijgen wij elk vraagteken

ik vond het dialect
van begrijpend horen
en boorde tussen de regels door
je moet het achterstevoren lezen
er zijn boeken vol
blinde vlekken
maar ik werd architect
van mijn eigen verhaallijn
met lussen in mijn bewustzijn
werd ik dichter
bij poëzie genezen

ik laat dat nooit
van mij afnemen

ik breek brood
en oude kettingen
maak wat goud is groter
door zilver te laten zingen en
ongebroken zinnen te laten klappen
wel al te graag
over mijn lippen en
met kippenvel over mijn rug
al zijn de minuten te traag
en het geluid te vlug

ik ga nooit
meer naar de stilte terug

Gracia Khouw 'NICE', ingelijst in baklijst 110 x 140 cm / 'MUSE', 'MORE', ingelijst 61 x 76 cm
 Overzicht van tentoonstelling New York Prints – serie FIVE FOUR MORE LESS,
 solo bij Galerie Art Affairs, Amsterdam, 2018
 Digital fine art prints (giclée) op 300 gsm papier

Gracia Khouw

Woorden zijn een vertrekpunt voor een architectonische constructie. Elk letterbeeld bestaat uit horizontalen en verticalen, en soms ook uit diagonalen en curves. Deze vormen samen een dynamisch lijnenspel. Het gaat mij vooral om de vorm waarin taal verschijnt, en daarnaast ook om de klank die door een woord, het verschil in grootte van de letters en het gebruik van kleur hoorbaar wordt. Ik zie graag de betekenis van een woord losgekoppeld van zijn visuele verschijning. De keuze van een woord of zin is vaak verbonden met de context van een project.

Gracia Khouw
Installatie: Prints US-letter
Overzicht van solotentoonstelling
'New York Prints – serie FIVE FOUR
MORE LESS' bij Galerie Art Affairs
Amsterdam, 2018

20

Karin van Pinxteren 'Gedicht in casino #1' Mdf, lak, karton, vilt, inkt, potlood, fineliner, zeefdruk en poëzie, 86 x 86 x 3,5 cm, Mas de Charrou, Frankrijk, 2013-2019 Foto: Peter Cox

Karin van Pinxteren

Het werk van Karin van Pinxteren brengt je op een plek, dat kruispunt waar het voor je ogen gebeurt: een ontmoeting van een talig lichaam, met een stad, een dorp, een ander, die leidt tot een werk, dat twee dingen pijnloos in elkaar vouwt: het vreemd-worden van de eigen waarneming, en het ruimte maken voor de eigenheid van het andere. Als je heel waarachtig, geduldig, precies en inventief te werk gaat, kan dat iets opleveren dat er heel vanzelfsprekend uit ziet. Dat danst en een stil gebaar maakt, dat speelt en zingt, en je een dag en een nacht lang diep in je ogen kijkt, tot je vraagt 'wat is er gebeurd?' ook al leek het maar een seconde.

© Dirk van Weelden, speech bij solo-expositie Karin van Pinxteren
'Ruimte innemen vergt een zeker karakter' in Cityscapes 13 juni 2020

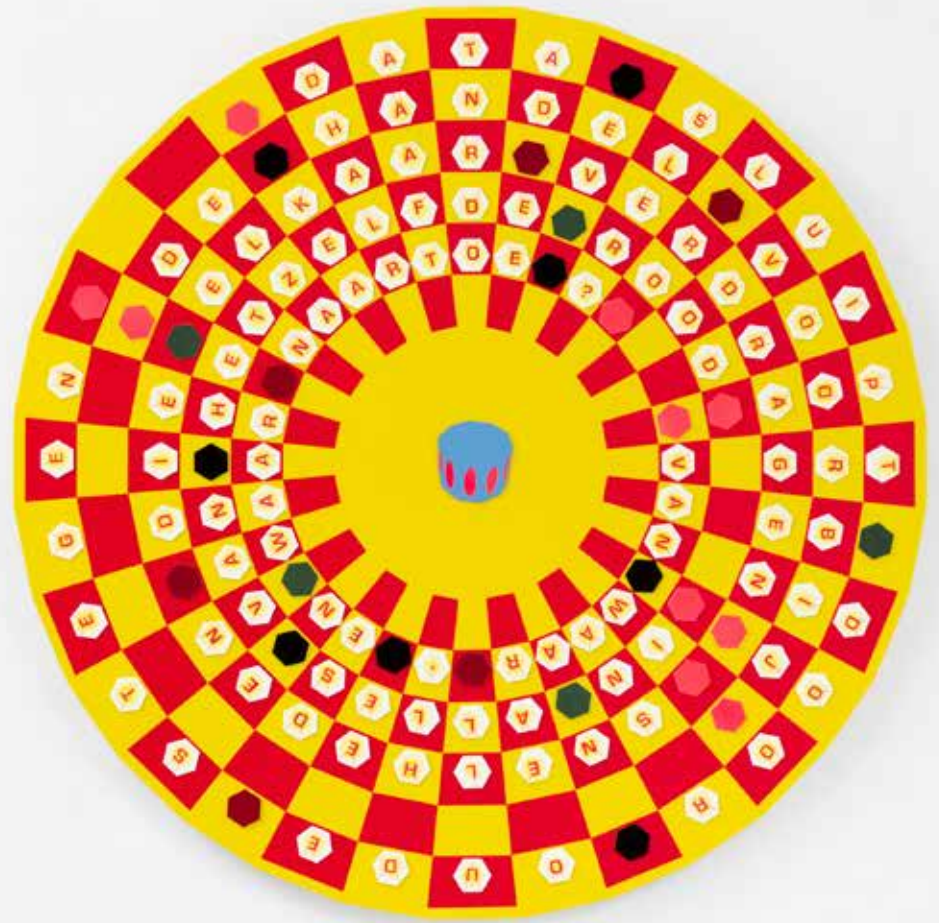

21

Karin van Pinxteren '...en sommige uren hebben een ruimte'
Uit de serie: Asymmetry is a gift. Filosofische handspeigel, hout, karton, acrylverf
35 x 35 x 3 cm, 2019 Foto: Peter Cox

Karin van Pinxteren 'In conversation with Florette'
 Eén van vijf conversaties uit het werk The Correspondents,
 Hout, karton, acrylverf
 60 x 60 x 4 cm, 2011-2020 Foto: Peter Cox

Karin van Pinxteren 'Gedicht in casino #5'
 Mdf, lak, karton, vilt, inkt, potlood, fineliner, zeefdruk en poëzie
 80 x 80 x 3,5 cm, Guangzhou
 China, 2020 Foto: Peter Cox

Jan Verhaeghe
 'Censuursculpturen boeken'
 Gecensureerde kunstboeken (detail), variabele
 afmetingen, Bogardenkapel, Brugge, 2018

rechts:
 Jan Verhaeghe 'Défense d'Afficher!'
 (Boven werk van Lawrence Weiner) Verf op
 uitgekapte muur, Werfstraat, Brugge, 2000

Jan Verhaeghe

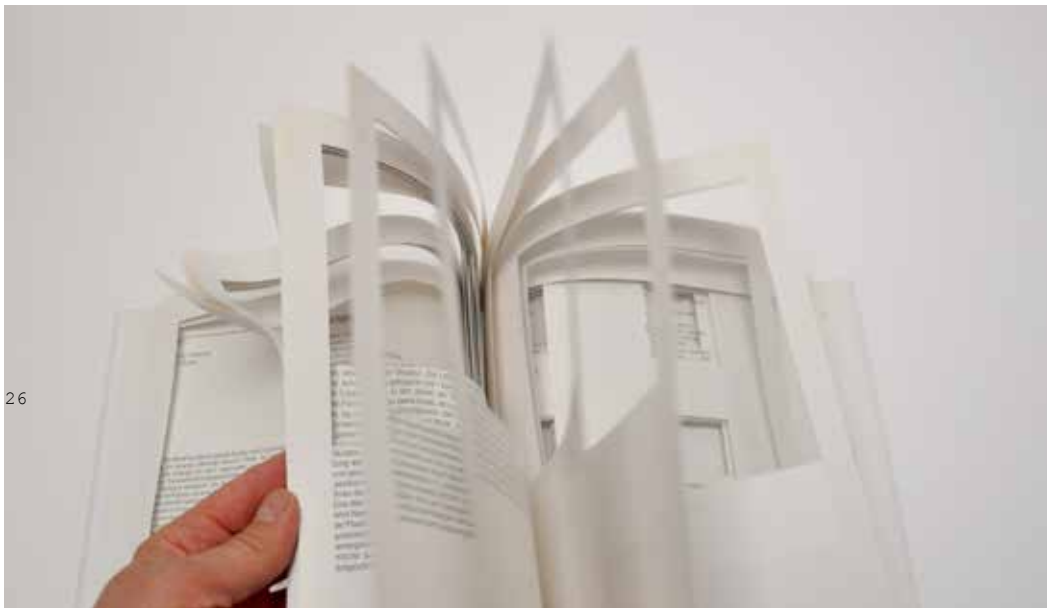
Is mijn uitdrukkelijke voorliefde voor 'taalbeelden' mede ingegeven door m'n erg geringe voorliefde, eerder afkeur voor kleur? En de constante oververzadiging van de nooit aflatende beeldenstroom die ons langs steeds meer kanalen overspoeld. Die ene zin, de schaarse woorden op een witte muur, zwart op wit, meer moet het beeld voor mij niet zijn. En laat me er maar lang naar kijken tot niet alleen de boodschap maar ook de uitgepurde grafiek, me laven aan wat beeldleegte. Als het gefluister van een geliefde dat och zoveel aangener is dan het luidkeels geschreeuw van de massa. En dat in de wetenschap dat het zwijgen niet kan worden verbeterd, aldus Willem Elsschot.

Jan Verhaeghe 'Voyeur' Neon, videotape, zeefdruk op afzetlint, 'Watou, Verzamelde Verhalen #01- 2009

Foto: Michaël Depestele

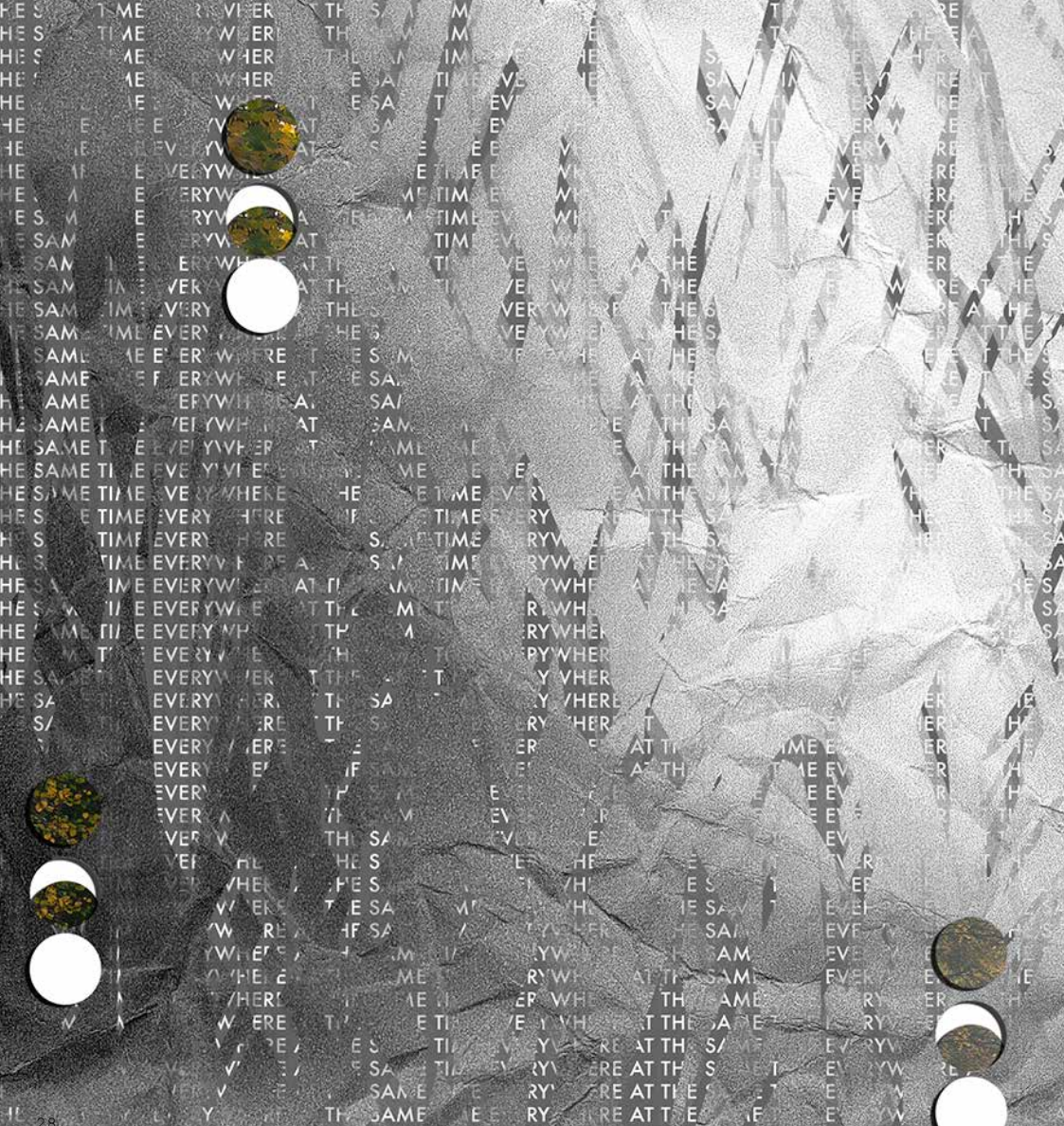
26

Jan Verhaeghe 'Censuursculptuur #kunstboek' Skulpturenmuseum Glaskasten Marl, 1993

rechts: Jan Verhaeghe 'Censuursculpturen boeken'
Opstelling in expo Jacky X + 1, Bogardenkapel, Brugge, 2018

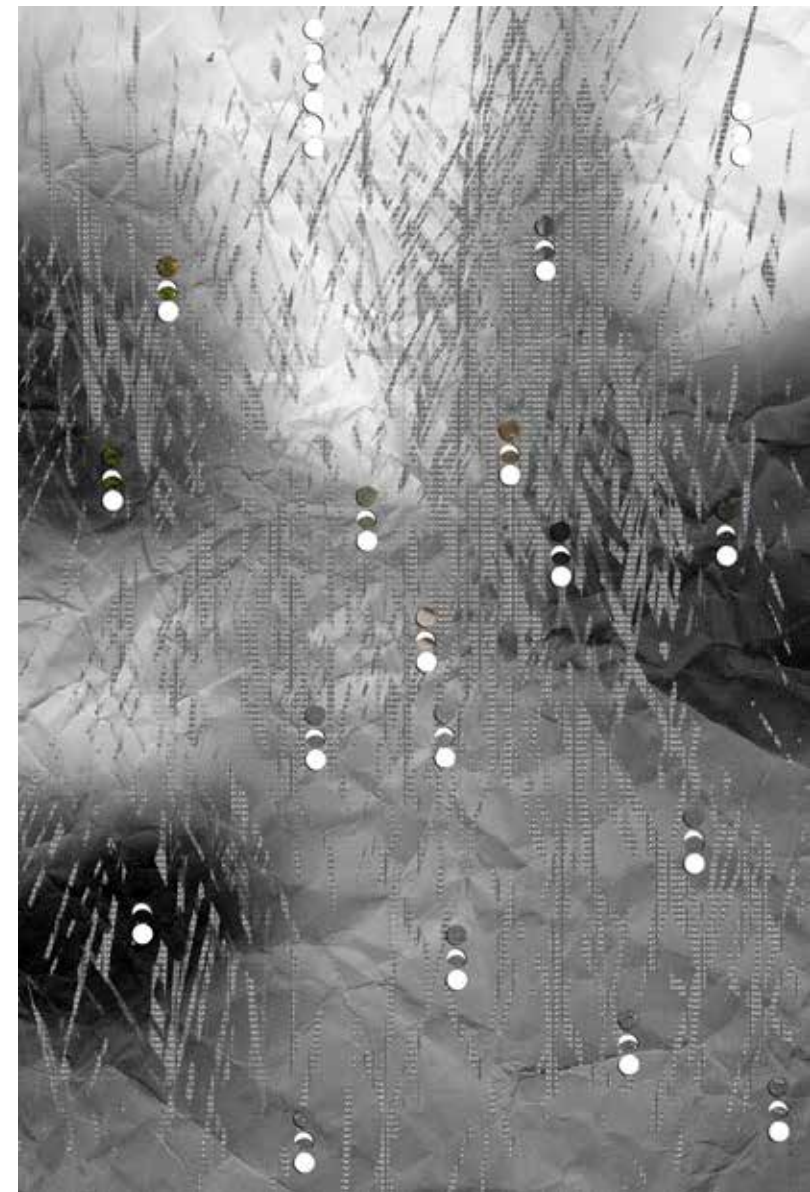

27

Korrie Besems

Waar ik voorheen de neiging had om een enkel woord, zoals KOUD, direct op een foto te schilderen, kies ik nu voor korte zinnen die zich in de achtergrond lijken schuil te houden. Ik gebruik ze als toegevoegde platte laag tussen andere lagen én als mogelijk nieuwe betekenis gevend element. Ik zoek daarbij naar een soort poëtische tussenruimte die iets voelbaar maakt dat niet door de foto en niet door de tekst kan worden geuid. Het is een onbestemd schemergebied tussen suggestie en betekenis, maar zodra de woorden en de beelden op hun plek zijn gevallen dan weet ik dat een werk is geslaagd.

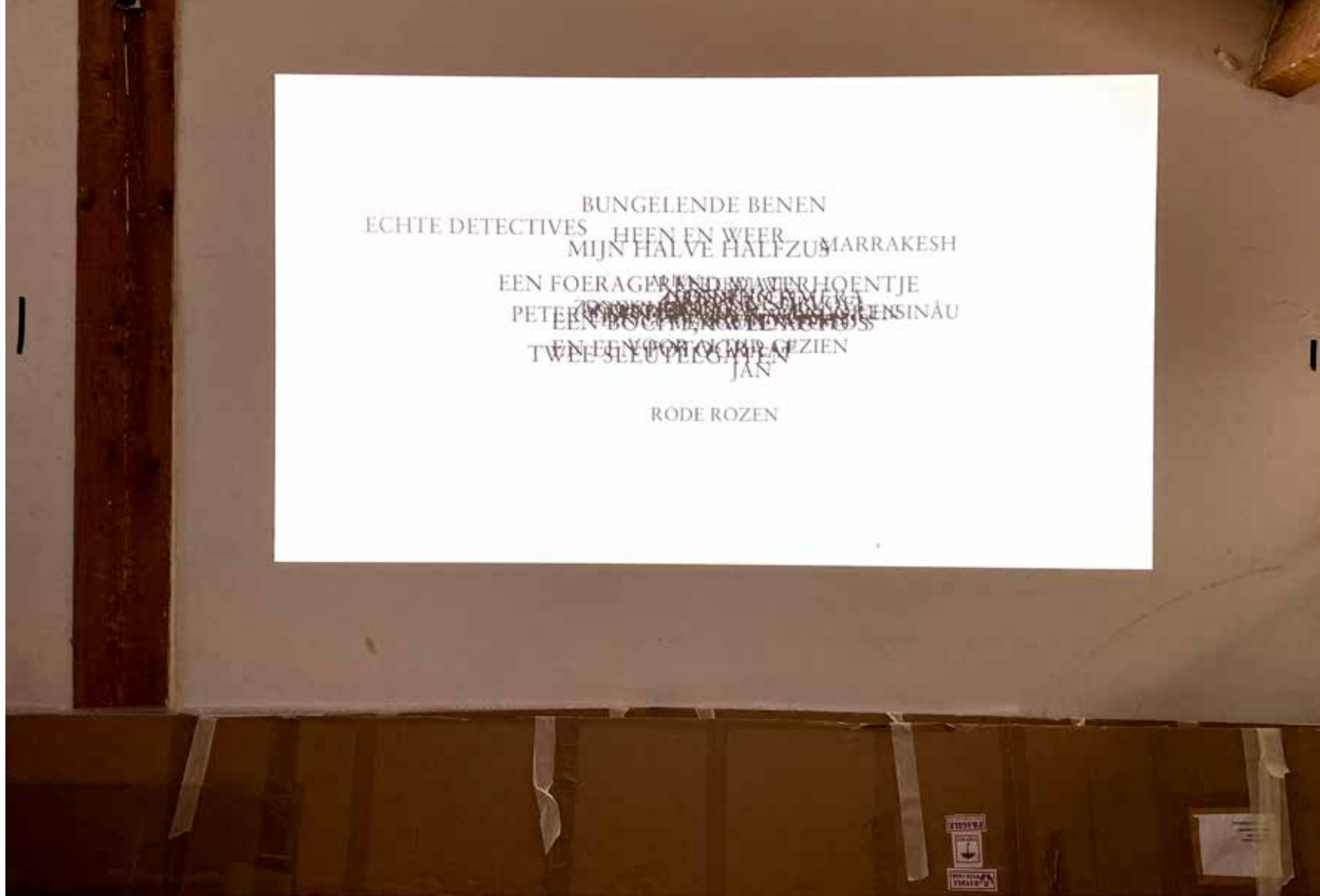

Korrie Besems 'EVERYWHERE AT THE SAME TIME #6'
Inktjetprint, diverse formaten, 2019

linkerpagina: detail

Volgende bladzijde:
Korrie Besems 'ALS EEN SCHADUW HEEN #1'
Inktjetprint, diverse formaten, 2020

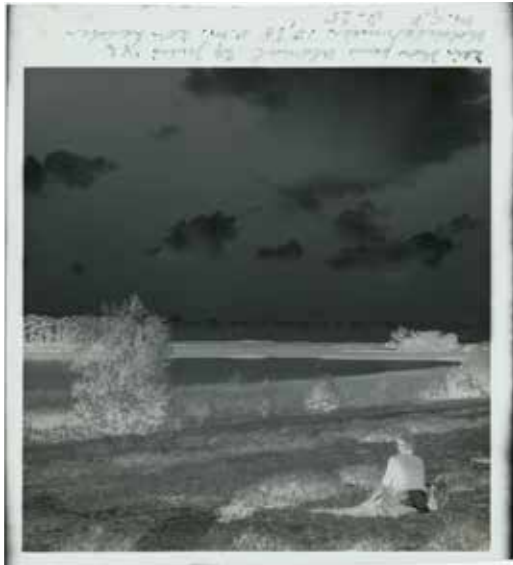

Rein Jelle Terpstra

Velen dragen een foto met zich mee in hun geheugen: een gebeurtenis of een moment dat we wel zagen, maar niet op foto werd vastgelegd. Omdat het moment te belangrijk was, of omdat het moment juist als te onbeduidend werd geacht. Soms blijft dit waargenomen moment je achtervolgen als een hardnekkig nabeeld.

In hoeverre beïnvloedt die gemiste foto het denken, de verbeelding? Wat is de impact van het geziene beeld op ons geheugen? En kunnen deze -fluïde, want nooit vastgelegde- nabeelden leiden tot nieuwe gedachten en verhalen?

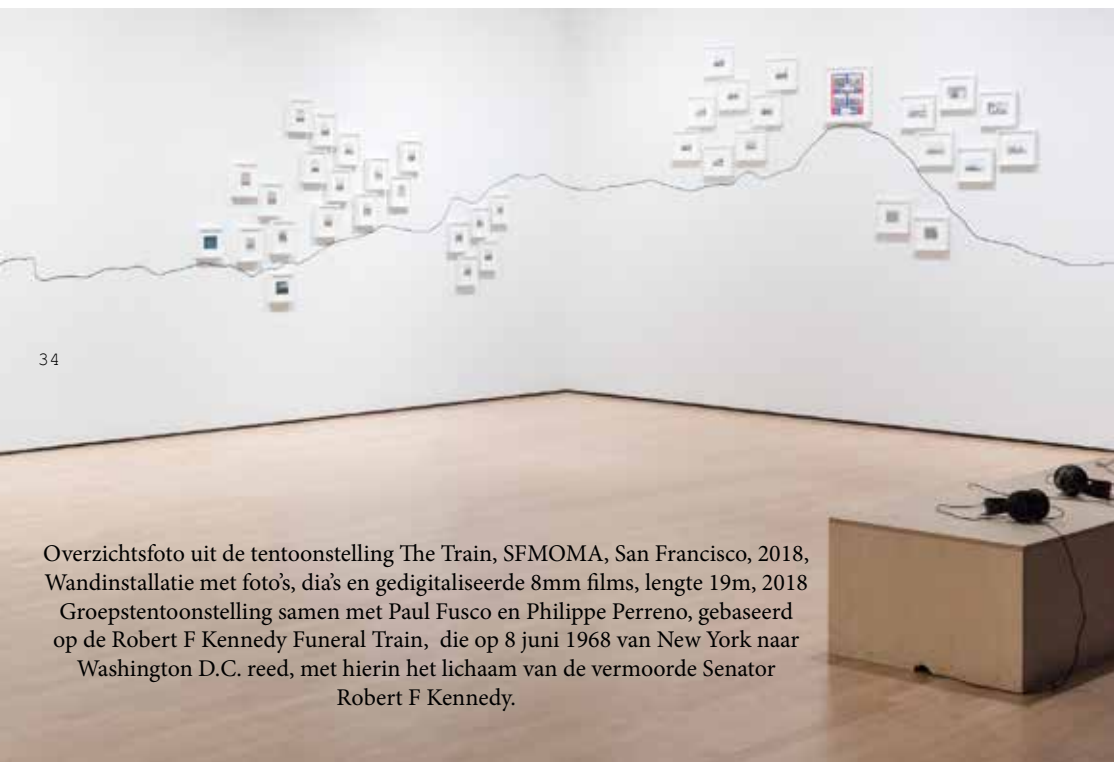
Rein Jelle Terpstra
'Nabeelden' Proefopstelling, 2021

Rein Jelle Terpstra 'Negatief (6 x 6 cm)' Uit de verzameling gevonden negatieven uit het boek Donkere Duinen, over fotografie in bezettingstijd 1940- 1945, 2020

Rein Jelle Terpstra 'Negatief (6 x 6 cm)'
Uit de verzameling gevonden negatieven, uit het boek Donkere Duinen, over fotografie in bezettingstijd 1940- 1945, 2020

34

Overzichtsfoto uit de tentoonstelling The Train, SFMOMA, San Francisco, 2018, Wandinstallatie met foto's, dia's en gedigitaliseerde 8mm films, lengte 19m, 2018 Groepstentoonstelling samen met Paul Fusco en Philippe Perreno, gebaseerd op de Robert F Kennedy Funeral Train, die op 8 juni 1968 van New York naar Washington D.C. reed, met hierin het lichaam van de vermoorde Senator Robert F Kennedy.

35

Rein Jelle Terpstra, detail uit de tentoonstelling The Train, SFMOMA, San Francisco, 2018, Fotograaf: William F. Wisnom Sr., Tullytown Pennsylvanië, USA, 8 juni 1968

(to) taal-beeld

Fenne Saedt

Je zou kunnen stellen dat de handeling van het schrijven vergelijkbaar is met het schilderen op doek. Je kiest een onderwerp, doet je onderzoek, zet wat lijnen op papier, vult vlakken in, neemt letterlijk wat afstand, je komt terug en krast een alinea weg om deze vervolgens met nieuw materiaal op te vullen. Het bouwen van zinnen is als het boetseren van een sculptuur. Je versoepelt de woorden en peinst net zo lang tot de juiste zinnen aan elkaar geplakt blijven zitten.

Taal zit in de fijnste kunstwerken. Het is mei 2014 wanneer ik op een regenachtige dag Tate Liverpool bezoek. Daar word ik overvallen door *Girl in a Chemise* (1905) van Pablo Picasso, waarin ik de dichtregels van de Russische dichter Nika Turbina bijna over het doek heen kan zien bewegen.

*Wij praten in
Verschillende talen
De letters dezelfde
Maar de woorden zijn vreemd
Wij leven op
Verschillende eilanden
In hetzelfde appartement*

Zonder titel,
uit *Mijn leven is een schetsblad* (1984)

Ze was vier en schreef haar eerste gedicht. Op haar tiende publiceerde Turbina de bundel waaruit bovenstaande vertaling van ... afkomstig is. Het was het startpunt van een carrière die niet lang mocht duren. Op haar zevenentwintigste valt het wonderkind uit een raam vanaf de vijfde verdieping en is op slag dood. De taal was haar net zo eigen als Picasso zijn penseel. Hij kon volgens de legende eerder tekenen

dan lopen en begon als dertienjarige aan de Academie van Schoone Kunsten in Barcelona, waar hij direct twee leerjaren oversloeg. Op het eerste doek dat hij maakt na zijn verhuizing van Barcelona naar Parijs, schildert Picasso een model waarvan we vandaag de dag weten dat de vrouw hoogstwaarschijnlijk zijn minnares Madeleine is. Haar donkere haar is opgestoken, haar spookachtige transparante hemd in groot contrast met de glinsterende groenblauwe achtergrond waarvoor zichtig wat roze doorheen schemert. Zij vertolkte het einde van zijn blauwe periode. Het is een opmars naar luchthartige tijden, maar ik heb met haar te doen. Volgens zijn kunsthandelaar Daniel Kahnweiler woonde het stel een tijd samen en toch was zij de vrouw die hij zijn leven lang verborgen hield. In de zomer van 1904 werd Madeleine zwanger van Picasso, maar hij zette haar onder druk om abortus te plegen en verliet haar voor een nieuwe liefde. Ik zie de gereserveerde, eenzijdige blik van een schilder naar zijn object. Niet de geborgenheid van een partner met wie je gedeelde taal gevonden hebt.

Er zijn ook kunstenaars die dichtregels explicieter naar voren schuiven. Ze werken niet naar, maar rondom het geschreven woord. Zoals Annabelle Binnerts, die haar zelfgeschreven en gevonden teksten niet publiceert, maar plaatst op plekken waar je een schilderij of foto aan de muur zou verwachten: museumzalen waar taal vaak enkel op een bordje bij een kunstwerk te vinden is. Of in de vorm van geplotte tekst, de visie van de curator samengevat in plakletters op een muur. Binnerts gebruikt het middel taal als onderwerp én als beeldmateriaal. Vooral de manieren die we

vinden om plaatsen te beschrijven interesseren haar. Bijvoorbeeld hoe we aan elke plek op aarde woorden hebben gehecht (die te lezen zijn in kaarten en atlassen), of hoe we plekken kunnen ervaren terwijl we erover lezen in een boek of een verhaal. Maar ook de wijze waarop we naar de natuur kijken en erover schrijven. De symbolische betekenissen van natuurlijke elementen lijken vaak vooraf bepaald te zijn maar komen nauwelijks overeen met de manier waarop we de natuur van vandaag beleven: *Every morning will be hopeful, every evening will be gloomy.*

Men hecht zich net zo veel aan de taal, als aan het beeld. Niet enkel hebben we woorden gehecht aan elke plek op aarde, maar ook aan de beelden uit onze herinneringen.

COLOFON

Deze uitgave verschijnt bij de tentoonstelling
GEEN DADEN MAAR WOORDEN
over vormen van taal in de beeldende kunst
12 juni t/m 18 juli 2021

Omstand
space for contemporary art, Arnhem

Deelnemende kunstenaars:
Maria Barnas ft. Nathalie Bruys

Korrie Besems
Veronique Efomi
Gracia Khouw
Gerard Koek
Karin van Pinxteren
Ruben Planting
Niels Post
Rein Jelle Terpstra
Jan Verhaeghe

Curator: Korrie Besems

Auteurs:
Fenne Saedt
Veronique Efomi
Korrie Besems

Productie: Rob Groot Zevert
Ontwerp: Jaap Kroneman
Druk: Printis, Arnhem

Foto achterkant:
Niels Post 'On Spam, Business Proposals (New York)' Plakletters op leegstaand winkelraam, fotoserie, 2016, Foto: Niels Post

'Nooit Meer Stil' © Veronique Efomi 2021
Deze tekst werd voor het eerst uitgesproken als *spoken word* voordracht op de opening van de tentoonstelling op 12 juni 2021, door Veronique Efomi.
'Nooit Meer Stil' is in opdracht van Omstand geschreven.

Met dank aan:
Mondriaan Fonds, Prov. Gelderland
en Gemeente Arnhem
©2021 Omstand

emotend

Get a quick and easy
no fax \$2000 loan online
in as little as one hour.

Mystery Pickovers

